

[Finn Jørgensen]

Det var de tre hovedsynspunkter, som vi gerne vil give tilslutning til: formålsparagraffen, den administrative ændring og restaureringen af vandløb.

Herefter et par bemærkninger om økonomien, som er omtalt i bemærkningerne. Det er dér anført, at det skulle koste staten ca. 4½ mill. kr. om året at foretage denne administrative ændring. Derfor et spørgsmål til miljøministeren: er det virkelig nødvendigt at ansætte endnu flere i miljøstyrelsen, der jo har utrolig megen ekspertise allerede på dette område? Det var måske nok en overvejelse værd. De 3 mill. kr. af de 4½ mill. kr. er til restaurering, hvor man skulle kunne give statstilskud til dem, der sætter den i gang. Jeg vil sætte spørgsmålstegn ved, om det er rigtigt, at man skal sidde og administrere 3 mill. kr. om året fra miljøministeriets eller miljøstyrelsens side til uddeling. Spørgsmålet er, hvis man vil støtte amter og kommuner, om det ikke hører hjemme i bloktilskudspuljen; ellers bliver det alt for administrativt vanskeligt.

Så har man også i bemærkningerne anført, at dette ikke skulle medføre ekstraudgifter for amtskommuner og kommuner. Jeg vil da godt spørge ministeren, om man har nogen oplysninger fra de pågældende om, at de deler den opfattelse. Det er i hvert fald en af de ting, vi gerne vil vende tilbage til.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne slutte med at sige, som vi tidligere har sagt det i forbindelse med miljøbeskyttelsesloven, at det er en lov, der lægger op til, at man skal afveje en lang række interesser mod hinanden; det er erhvervs- og offentlige interesser over for miljøhensyn. Jeg tror, det kan lykkes, som det også er lykkedes meget ofte ved en fornuftig administration af miljøbeskyttelsesloven, at tage hensyn til begge dele.

Vi er positive over for lovforslaget og de forslag om nytænkning og nye ideer, det indeholder, men der er ting, vi vil vende tilbage til og gerne vil have opklaret i detaljer.

Svend Heiselberg (V):

Indledningsvis vil jeg gerne sige, at venstre er indstillet på positivt at ville medvirke til, at vi får vedtaget en ny vandløbslov til afløsning af den gældende vandløbslov, som er fra 1949, men ganske vist ændret en del gange.

Når venstre vil gå positivt ind i det kommende udvalgsarbejde, skyldes det bl. a., at venstre ønsker at skabe et miljøvenligt samfund. Det skylder vi vores efterkommere, og det skylder vi det samfund, vi lever i.

Ved at studere lovforslaget må jeg få den opfattelse, at ministeren ved udarbejdelsen har haft delbetænkningen fra februar 1979, den fremtidige administration af landvæsensretssagerne og betænkningen om revision af vandløbsloven fra december 1980 for øje og har sammenfattet lovforslaget således, at alle berørte parter har sagt god for det. Men hvad siger f. eks. Hedeselskabet?

Miljø-, fiskeri- og turismæssigt må man nok sige at lovforslaget opfylder alles ønsker, og i lovforslaget er der også åbnet mulighed for en ret så omfattende beskæftigelse ved reablering af mange af vore vandløb.

Selv om vi er et miljøvenligt parti, vil vi dog gerne have klarlagt nogle ting under den kommende udvalgsbehandling. F. eks. har vi vedrørende formålsbestemmelsen i § 1 nogle spørgsmål, bl. a. om de afvandingsmæssige interesser fortsat har første prioritet, om de miljømæssige foranstaltninger kan tænkes at gå ud over afledningsevnen, om omkostningerne ved de miljømæssige tiltag skal betales af den enkelte bredejer; vi mener, at det må være en statsudgift. Måske miljøministeren allerede i dag kan sige, hvem der skal afholde udgifterne ved anlæg, som er nødvendige for at opretholde jordbrugserhvervets afvandsforhold, såfremt udgifterne ikke indgår i udgifterne til etableringsarbejdet.

Med hensyn til § 3, stk. 4, der giver ministeren bemyndigelse til at begrænse den frie dræningsret, vil vi have nærmere undersøgt i udvalget, hvordan man mener at det skal virke. Også myndighedsstrukturen, kapitel 3, vil vi i udvalget se nøjere på, idet vi er af den opfattelse, at det er bedre med et uafhængigt nævn.

I bemærkningerne til § 60 er det anført, at lodsejerrepræsentation skal indgå i ministerens bekendtgørelse om tilsyn med vandløbene. Efter venstres mening bør det med i lovteksten i stedet for.

Jeg har med tilfredshed noteret mig, at ved den administrative omlægning tænkes omkostningerne afholdt af sagens parter ved, at der indføres gebyr for sags- og klagebehandling. Det var måske en ting, man burde gennemføre generelt; så ville belastningen af